

Zo gemêleerd als de ingrediënten
van een gerecht dat je niet kende,
zo eindeloos als tafels die zich
langgerekt verschoven
tot de naden die ons splijten
niet eens meer in het zicht,
al blijft de noodzaak van de groef
steeds het doorlaten van licht
dat zich schijnt op elke kwestie
die men hier ter tafel bracht;
van ongezouten mening tot aan
zoete snufjes zacht,
zo bleek de *Graanhof* een voedingsbron
die stuwde naar betekenis,
al moet gezegd dat naast de plek
daar nu het samenscholen mist,
want de ijsthee langs de baan
die niet op rolletjes bleef gaan,
omvatte niet enkel het buiten zijn,
maar ook je binnenste verstaan.

Het dorp van toen, het is voorbij,
al huist nog in mij,
want tussen *beek* en *bergen*
- in de wensvallei -

zoekt men naar de schakel
die ter verluchting
niet alleen de hobby dient,
maar de persoonsvereniging.

Ach, de tijd plaatste een *Stolp*,
dankzij empty nest en speelterrein,
op een landelijk dilemma,
en ook in dit domein,
waar nu de openbare ruimte
meestal slechts parkeert
wat vooral binnen de lijntjes
van kaders opereert,

Raad

Eva Schuurman

zie toch de straten weer als route
richting haltes bij elkaar,
richting zichtbaarheid en zorg
en wie ontmoetingen ervaart,
het hartzeer in mijn *Atrium*
zoekt een luifel die beschut
alle lagen die er zijn
in diversiteit benut,
door er te mogen schuilen
- tijdens weertypes en tijd -
en de warmte te omarmen
van gelijkwaardigheid,
dan durft mijn innerlijke *Orca*
tegen stromen in te zwemmen
om zo de eenzaamheid die golft
bij vlagen af te remmen;
zich te verankeren aan kades
die versteend ontredderd zijn
en met breekijzers van liefde
wrikt ze de bezwaren klein.
En dan drommen ze naar buiten
- in de scherpte van het licht -
en knijpen voor hun angsten
gewoon een oogje dicht.

't Is de ruimte tot bewegen
die uit- en inzichten verandert
en die oproept tot verplaatsing;
in jezelf en de ander.

Waardoor een hangjongere niet langer
slechts belemmering vertaalt,
maar de hang om jong te blijven
in jezelf naar boven haalt.

Zo luidt mijn raad aan deze raad,
in dit gemeentevisieën,
zo breekt mijn stem zich uit de hokjes
en kleurt dit rode potlood groen.